

"BREZA" V SLUŽ

SESTRA ZUZKA "BREZA" LÁZÁROVÁ:

- **Športovec roka mesta Ružomberok 2013**
- **Basketbalistka MBA Ružomberok**
- **Účastníčka ME 2013**
- **3.miesto v Slovensko-Maďarskej lige 2012**
- **4.miesto v druhej najvyššej európskej lige 2012**
- **2.miesto v Slovenskej extralige 2012, 2013, 2014**

Je chladný sobotný novembrový večer - 1. 11. 2014 - a ja spolu s bratmi Tomášom a Oliverom vystupujem zo zaparkovaného auta za budovou Krajského súdu v Košiciach.

Prechádzame náhlivo križom cez cestu, aby sme sa dostali ku Steel Aréne.

Zhruba po 30 rokoch sa po prvýkrát znova vyberám na návštevu nejakého športového podujatia, ak nerátam pozvanie na noc bojových umení, kde som bol pred istým časom na pozvanie mojich bratov, pretože mali voľné lístky.

V Steel Aréne práve prebieha basketbalový zápas extraligy žien medzi domácim teamom GOOD ANGELS Košice a MBK "RUŽOU" Ružomberok.

Musím úprimne povedať, že odkedy som prijal Ježiš Krista za osobného Pána a Spasiteľa a vstúpil do služby hlásania evanjelia a budovania cirkvi, nemal som nejako veľa času navštevovať športové či kultúrne podujatia napriek tomu, že v mladosti som bol vášnivým fanúšikom hokeja, futbalu, atletiky a športu vôbec.

Ba dokonca som hrával klubovo futbal za mladších aj starších žiakov, až pokiaľ ma hriech neodniesol do iných

BÁCH NAJVYŠŠIEHO

oblastí života, ktoré so športom nemajú naozaj nič spoločné. Priznám sa, že služba na vinici Pánovej ma úplne pohltila, tak na iné záležitosti veľa času nebolo.

Aj tentoraz sme utekali priamo z aktivít na Božej vinici na spomínaný zápas, aby sme stihli aspoň druhú polovicu zápasu.

Dôvodom mojej návštevy tohto podujatia nebola tá skutočnosť, že by som sa stal horlivým fanúšikom ženského basketbalu, a to košického tímu Good Angels alebo "Ruži" MBK Ružomberok. Išiel som sa pozrieť na inú, jednu veľmi konkrétnu extraligovú výnimočnú mimoriadnu "ružičku" - aj keď je de facto "Breza" - menom Zuzka a urobiť s ňou rozhovor do časopisu Hlas viery (ktorý držiš v rukách). Táto skvelá, vynikajúca profesionálna hráčka MBK Ružomberok a reprezentantka Sloven-

ska totiž pred istým časom na jednej z našich nedeľných Bohoslužieb prijala Ježiša Krista za svojho osobného Pána a Spasiteľa k veľkej radosťi nebies a, samozrejme, aj k obrovskej našej radosťi.

Veľmi sme sa tešili, že uvidíme našu sestričku na vlastné oči hrať basket a dávať koše.

Pamätám sa, ako s ňou prišiel brat Ivo po prvýkrát na Bohoslužby.

Bolo mi oznámené, že príde s priateľkou basketbalistkou. Čakal som úplne samozrejme nejakú postavu okolo 190 cm, typickú basketbalistku.

Zrazu sa Ivo objavil s útlou, nežnou dievčinou, s tvárou malého pekného dievčatka ... odtiaľ pochádza zrejme jej športové meno "Malá Breza" (na basketbalistku malá, má iba 168 cm), ale môžem ti potvrdiť, že hrá ako ... Nechápal som, či nedošlo k omylu,

k dezinformácii, ale nedošlo...

Na moju veľkú radosť Pán sa Zuzky mocne dotkol, pritiahol ju k sebe a dnes je spasená a je moja sestrička a Ivova manželka.

Teda ako sme sa blížili k aréne, už z diaľky sme videli, že ľudia postávajú pred vstupom do arény, čo nám potvrdilo, že je práve veľká prestávka. Prišli sme k pokladni, že si kúpime lístky, ale zažili sme najprv nepríjemné prekvapenie.

Vraj po prestávke už lístky nepredávajú a ani nepúšťajú do haly.

Pritom sme od Iva, Zuzkinho manžela, s ktorým som pred chvíľou hovoril cez telefón, vedeli, že hala je poloprázdna.

Nechápali sme, ale rozhodol som sa to nevzdať. Jednak preto, že sme chceli Zuzku vidieť hrať a povzbudiť ju trocha našou prítomnosťou, a samozrejme,

mali sme dohodnutý rozhovor po zápase.

Bezpečnostná služba bola neoblomná a pokladnička takisto. Zamierili sme vedení nebesami ku druhému vchodu a opýtali sme sa, ako to vlastne je. Vyzeralo to už biedne, ale ešte stále slúžim Bohu zázrakov, tak som si v srdci hovoril, že takto to nemôže dopadnúť.

Oslovil som ešte jedného pracovníka bezpečnostnej služby, či naozaj už nie sú žiadne lístky.

Zrazu sa spoza mňa prihovril jeden človek, či dobre počul, že zháňame lístky na zápas.

My sme odpovedali, že áno, ale že pokladňu práve zatvorili a že už vraj žiadne nie sú. Opýtal sa nás, koľko ich potrebujeme. Povedal som tri.

Vybral mobil a kdesi volal. S napätím sme čakali, čo sa bude diať.

Zrazu sa z dverí vynorila nejaká slečna a podala nám tri lístky.

Chceli sme platiť, ale povedala, že je to zadarmo.

Samozrejme sme toho človeka nikdy nevideli a ani sme netušili, kto to je.

Napokon sme sa dozvedeli, že to bol nejaký manažér domáceho klubu, ktorý okrem iného aj moderoval a komentoval celý zápas.

Pán jednoducho vedel, kto nám môže zohnať lístky, tak to zariadil.

Stal sa zázrak, o niekoľko minút sme už sedeli v aréne a počúvali mocné skandovanie domáceho fanklubu.

Usadili sme sa na svoje miesta a o chvíľku sa začala tretia tretina zápasu.

Niekoľko sto divákov sa spolu s nami krčilo v obrovskej Steel aréne, ale atmosféra bola horúca.

Očami som z veľkej výšky hľadiska hľadal moju sestričku Zuzku a Iva, jej manžela.

Dlho som nemusel.

Ihrisko bolo plné hráčky s číslom 10, kapitánky mužstva MBK Ružomberok Zuzany Lázárovej (za slobodna Brezániovej). Jednoducho bola všade, lietala po ihrisku ako stíhačka, hádzala lopty všetkými smermi, neúnavne behala po celej ploche s absolútnym prehľadom a kontrolou hry.

Pálila presné nahrávky svojim spoluhráčkam a nezriedka to vystrelila priamo na kôš, samozrejme úspešne.

Jej spoluhráčky sa hýbali tak, ako ich ona jemne, ale veľmi rozhodne posielala prihrávkami dopredu.

Lopta ju nádherne počúvala a ihneď letela tam, kam chcela Zuzka.

Očami som hltal jej "balet" na palubovke. Takmer sa jej nohy nedotýkali plochy, nie nadarmo ju vybrali do slovenskej reprezentácie.

Jednoducho je na ihrisku s dvomi košmi Zuzka ako ryba vo vode.

Ako o nej píšu športoví redaktori, neraz dokázala táto malá "Breza" strhnúť Ružu svojim jedinečným výkonom k cennému triumfu. Ako napríklad v 13.kole MEL (Middle European League), keď pod jej vedením sedem statočných porazilo ŽKK Nový Zagreb 66:56.

Jej výkon: 17 nastrieľaných bodov, 9 doskočených lôpt a 4 rozdané prihráv-

ky. Takú fajnovú hudbičku zvykne hrávať malá Breza z "Ruže".

Za tento výkon bola vyhlásená za hviezdu 13. kola MEL.

Samozrejme, to je len jeden z plejád úspechov, ktoré "malá Breza" dosahuje, teraz už pod nenápadným sladkým tichým vedením tej "Najväčšej Hviezdy menom Ježiš Kristus".

Zápas mali síce pevne v rukách hráčky Good Angels Košice, o čom svedčil aj konečný výsledok 90:49.

Aj keď som košický lokálpatriot, musím sa priznať, že mi srdce bilo tentokrát jednoznačne pre Ružomberok, aj keď ťahal za kratší koniec, kvôli Zuzke "Breze". Krv nie je voda a, samozrejme, nad mojim lokálpatriotizmom zvíťazila nebeská zlatá krvná skupina, ktorú máme so Zuzkou rovnakú.

Som o tom presvedčený, že v prvom rade to srdce bilo veľmi silno Ivovi, jej manželovi, ktorý celý čas sedel hneď vedľa ihriska na čestnom mieste a slovom a pohľadom ju povzbudzoval ako vedel. Zavolať som Ivovi a pozdravili sa navzájom pohybom ruky a moju pozornosť som venoval už len hre a jej pre mňa hlavnému aktérovi, sestre Zuzke.

Ináč to ani byť nemohlo, lebo číslo 10 sa prehliadnuť jednoducho nedalo.

Zuzka pracovala ako usilovná včelička, robila čo mohla, ale pod košom sa jej verným spoluhráčkam prihrávky nedarilo zakončiť.

Premyslenými, perfektne rozohranými prihrávkami posielala náčelníčka svoje spolubojovníčky až priamo pod kôš súperu, ale lopta nie a nie končiť v koši. Neúnavne povzbudzovala, upokojovala, posielala svoj team dopredu, ale jej úsilie nestačilo.

Sedem stotočných tentokrát nezložilo na kolená košické Good Angels.

Pre mňa však vyhrala jednoznačne Zuzka, všetky svoje pozemské zápasy, ale hlavne ten najväčší zápas svojho pozemského života. Tým, že prijala Ježiša Krista za svojho Pána, víťazstvo Ježiša Krista na golgotskom kríži nad hriechom a smrťou sa stalo aj je jej vlastným víťazstvom.

Teraz už patrí do Teamu Rannej

Hviezdy.

Verím, že aj preto s takou ľahkosťou plachtila po palubovke.

Po ihrisku obdivuhodne a neúnavne lietala, ako keby mala raketový pohon... Ona vie veľmi dobre, odkiaľ má tie schopnosti a dary. Istý čas je už nabíjaná a napájaná z nevyčerpatel'ného nebeského zdroja.

Aj keď tento konkrétny zápas s košickými Good Angels jej team nevyhral, jej už nikto večné víťazstvo nevezme.

V tomto zápase síce hrala vraj proti Anjelom, ale pravda je taká, že skutoční nádherní Anjeli, majestátni ohniví služobníci Najvyššieho sú s ňou a bojujú za ňu nielen na palubovke, ale každúcky jeden deň jej pozemského života, až pokiaľ ju nevezmú do nebeskej slávy k jej milovanému Pánovi.

Aj keď ani v najmenšom nepochybujem o tom, že ju čakajú ešte skvelé zápasy a sladké víťazstvá v basketbale, jej víťazstvá už teraz majú vyšší a hlbší význam a cieľ. Oveľa hlbší ako športový, pozemský, preto sa s takou ľahkosťou vznáša po celej ploche ako antilopa v savane.

Určite to nebol posledný Zuzkin zápas, ktorý som navštívil a videl.

Teším sa na ďalší basketbalový lahodný balet v jej podaní, spolu s jej siedmimi stotočnými spolusestrami v boji, ktorý naozaj prináša občerstvu júcu pastvu pre oči.

Ale pri každom pohľade na ňu ma viac ako pohľad na jej bezchybný let palubovkou, bude hriať pri srdci to vedomie, že v Breze žije Strom Života, a On je Ten, kto ju napája zo svojho večného prameňa lásky, života, múdrosti a sily. Že jednoducho v extralige za Ružomberok, ale i v reprezentácii za Slovensko, v mojej sestre, "malej Breze" Zuzke Lazárovej, hrá basketbal Ježiš.

A ona je toho živým, veľmi úspešným svedkom.

Čo ma však najviac teší, že Zuzka pri všetkých tých úspechoch, ktoré by opili slávou nejedného človeka, zostala krásne a sladko skromným človečikom, Božím dieťaťom, čo mi určite

potvrdí každý, kto ju pozná.

Žiadne hviezdne maniere, jednoducho nádherne žiariaca hviezdička, ktorá žiari na slávu mocného Boha.

Spomínaný rozhovor sa síce neuskutočnil, nechcel som ju po tom výkone, ktorý pred chvíľou podala na palubovke zdržiavať nejakú ďalšiu hodinu, aj keď bola veľmi zlatá a ochotná. Aj čas bol už pokročilý a Zuzka s Ivom mali pred sebou ešte dlhú cestu domov. Tak sme sa dohodli, že Zuzka mi odpovie na otázky inou formou.

Dovoľte mi, aby som vám predstavil Zuzku "Brezu" Lázarovú...

Zuzka, povedz nám niečo o svojej rannej mladosti.

Narodila som sa v Žiline v katolíckej rodine, boli sme tzv. sviatoční veriaci. Nemodlili sme sa doma, do kostola sme sa dostali iba cez sviatky.

Ako si sa stala skutočnou živou kresťankou?

O Pánovi mi povedal manžel Ivan, priviedol ma do cirkvi Oáza viery. Počas jednej nedeľnej Bohoslužby som zažila Boží dotyk a uverila som v Ježiša Krista, ktorého som prijala za svojho osobného Pána a Spasiteľa v našej cirkvi Oáza viery.

Bolo to pre mňa niečo krásne, nové, nepoznané. Bola vo mne zvedavosť a očakávanie, čo sa v mojom živote bude meniť. Ježiš sa stal odvtedy pevným bodom v mojom živote a jeho neoddeliteľnou súčasťou.

Čo Ti dáva život v cirkvi?

Život v cirkvi sú pre mňa teraz najmä Bohoslužby a s tým spojené vyučovanie.

Aké máš očakávania v osobnom ale i športovom živote?

V osobnom živote sa veľmi teším na deti. Čo sa týka basketbalu, verím, že

Boh má pre mňa pripravené ešte nejaké prekvapenie, napr. v podobe víťazstva v extralige alebo účasti na olympiáde.

Ale ako znovuzrodený kresťan najviac očakávam a teším sa na príchod nášho Pána Ježiša Krista.

Cítiš Božiu pomoc a prítomnosť vo svojej práci?

Pán sa ku mne mocne priznáva a ja to cítim v mojej hre. Zlepšila sa mi úspešnosť strelby - som lídrom svojho mužstva.

Mám väčší pokoj a prehľad v zápasoch. Pán posilňuje moje telo, únavu takmer necítim.

Prežívam úžasnú ochranu pred zraneniami.

Môžeš sa s nami podeliť o nejaký zázrak, uzdravenie, vypočutie modlitby....

Pán vypočul moju modlitbu. Prosila som Ho, aby sa zmenila moja pozícia v družstve, ktorá bola nielen podľa mňa

nespravodlivá. Pán zariadil, aby som sa dostala na miesto, ktoré mi patrilo. Zažila som aj uzdravenie môjho pravého kolena.

Ako sa ti páči spoločný život v rodine?

Som spokojná a šťastná, aj keď náš rodinný život ešte nie je úplne naplnený. Chýba nám zatiaľ vlastná domácnosť a deti, veľmi sa už teším na ten čas, keď sa náš spoločný život naplní a prídu aj vytúžené deti.

Podeľ sa s nami prosím o Tvoje úspechy dosiahnuté v basketbale, ocenenia

Súto:

- Účasť na ME 2013
- 3.miesto v Slovensko-Maďarskej lige 2012
- 4.miesto v druhej najvyššej európskej lige 2012
- 2.miesto v Slovenskej extralige 2012,2013, 2014
- Športovec roka mesta Ružomberok 2013

Máš obľúbenú chválu, verš z Biblie, kázeň či vyučovanie ?

Chvála: Sám z neba Pán

Verš: 1. Kor. 13 - Hymna lásky

Kázeň: Veľké tajomstvo

Odkázala by si niečo bratom, sestram, mládeži?

Je veľkým darom byť v cirkvi, a preto sa nenechajte svetom odlúčiť od Pána a Jeho lásky.

A či už v zamestnaní, športe alebo v škole, ak sa budete priznávať k Bohu, Boh sa k Vám prizná tak, ako sa priznáva aj ku mne.

Mikuláš Gőcze